

До кого застосовується відповідальність за передачу у користування транспортного засобу особистого користування на іноземній реєстрації (далі – ТЗ) іншій особі відповідно до ст. 469 Митного кодексу України, а саме: до особи, яка ввезла і передала ТЗ чи до особи, яка отримала у користування ТЗ, чи до обох?

ЗІР, категорія 220.03

Умови та порядок пропуску та оподаткування товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України громадянами для особистих, сімейних та інших потреб, не пов'язаних зі здійсненням підприємницької діяльності, регулюється розділом XII Митного кодексу України від 13 березня 2012 року № 4495-VI зі змінами і доповненнями (далі – МКУ).

Згідно з частиною четвертою ст. 380 МКУ тимчасово ввезені транспортні засоби особистого користування (далі – ТЗ) можуть використовуватися на митній території України виключно громадянами, які ввезли зазначені транспортні засоби в Україну, для їхніх особистих потреб, не можуть використовуватися для цілей підприємницької діяльності в Україні, бути розкомплектовані чи передані у володіння, користування або розпорядження іншим особам.

Частиною другою ст. 469 МКУ передбачена відповідальність за користування та розпорядження товарами, митне оформлення яких не закінчено, без дозволу митниці.

Водночас, абзацом другим п. 1 резолютивної частини Рішення Конституційного Суду України від 31.03.2015 в справі № 1-4/2015 за конституційним зверненням Мартинова Володимира Володимировича щодо офіційного тлумачення положень частини другої ст. 469 МКУ щодо офіційного тлумачення положень частини другої ст. 469 МКУ встановлено, що «користування або розпорядження транспортними засобами особистого користування, які поміщені в митний режим тимчасового ввезення на митну територію України, не є адміністративним правопорушенням, передбаченим у частині другій ст. 469 МКУ».

Рішення Конституційного Суду України є обов'язковим до виконання на території України, остаточним і не може бути оскаржене.

Відповідно до Рішення Конституційного Суду України факт користування або розпорядження ТЗ, переміщеного на територію України в режимі тимчасового ввезення, не передбачає відповідальність, встановлену частиною другою ст. 469 МКУ. Водночас, вказане рішення не містить висновків про те, що такі дії не є порушенням митних правил.

Згідно із ст. 292 МКУ митні платежі не сплачуються при ввезенні товарів на митну територію України, якщо такі товари були поміщені у митний режим, який відповідно до положень МКУ, Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) не передбачає сплату митних платежів, - на період дії цього режиму та при виконанні умов, що впливають з такого режиму.

Статтею 103 МКУ встановлено, що тимчасове ввезення - це митний режим, відповідно до якого іноземні товари, транспортні засоби комерційного призначення, зокрема, ввозяться для конкретних цілей на митну територію України з умовним повним або частковим

звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності та підлягають реекспорту до завершення встановленого строку.

Відповідно до ст. 30 ПКУ податкова пільга – це передбачене податковим та митним законодавством звільнення платника податків від обов'язку щодо нарахування та сплати податку та збору, сплата ним податку та збору в меншому розмірі. Податкова пільга надається, зокрема, шляхом звільнення від сплати податку і збору.

Зважаючи на викладене, використання транспортного засобу іншою особою, ніж тою, якою такий транспортний засіб ввезено, являє собою використання товарів, стосовно яких надано пільги щодо сплати митних платежів, в інших цілях, ніж ті, у зв'язку з якими було надано такі пільги.

Відповідальність за використання товарів, стосовно яких надано пільги щодо сплати митних платежів, в інших цілях, ніж ті, у зв'язку з якими було надано такі пільги, передбачена ст. 485 МКУ.

Таким чином, при виявленні факту користування чи розпорядження ТЗ, які поміщені в митний режим тимчасового ввезення на митну територію України, може розглядатися питання фіксації правопорушення, передбаченого ст. 485 МКУ.

Санкції за використання товарів, стосовно яких надано пільги щодо сплати митних платежів, в інших цілях, ніж ті, у зв'язку з якими було надано такі пільги, відповідно до ст. 485 МКУ, передбачає накладення штрафу в розмірі 300 відсотків несплаченої суми митних платежів.